

KRAJOWY OŚRODEK BADAŃ
I DOKUMENTACJI ZABYTKÓW W
WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

1. Obiekt

BUDYNEK MIESZKALNO – USŁUGOWY

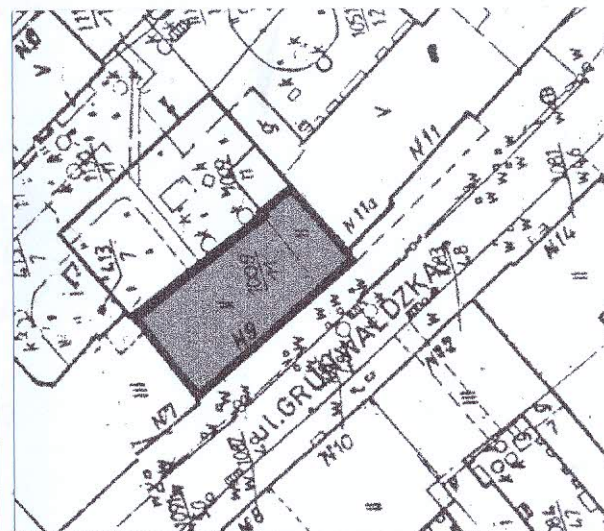
2. Czas powstania

ok. 1890 roku

3. Miejscowość

MYSŁOWICE

11. Zdjęcie rzut przekrój sytuacja orientacja

4. Adres

ul. Grunwaldzka 9
41 – 400 Mysłówice
Numer hipoteczny
KW XXII – 172 Miasto
Działka nr 1009/11

5. Przynależność administracyjna

Mysłówice, obręb Mysłowic
województwo Śląskie
powiat Mysłowicki
gmina miejska Mysłówice

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Mysłowitz

7. Przynależność administracyjna
przed 31 grudnia 1998

województwo Katowickie

8. Właściciel i jego adres

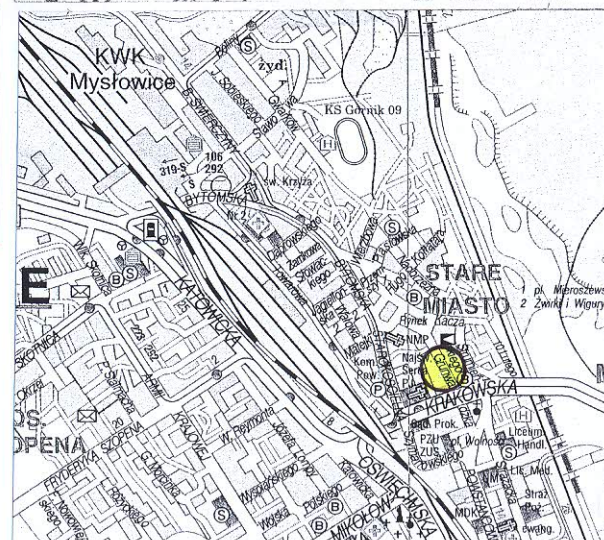
Miejski Zarząd Gospodarki
Komunalnej w Mysłowicach
(Zarząd Budżetowy Gminy
Mysłówice) ul. Partyzantów 21
41-400 Mysłówice

8. Użytkownik i jego adres

-

10. Rejestr zabytków

Nr A/1183/72
(układ urbanistyczny)
data 5 maja 1972 r.

1. Widok od strony frontowej
2. orientacja skala 1 : 20 000
3. sytuacja skala 1 : 1 000

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Mysłowice były lokowane na prawie magdeburskim w XIII wieku, miasto zostało zlokalizowane nad rzeką Czarną Przemszą. Staromiejski układ urbanistyczny Mysłowic zachował charakterystyczny dla zakładanych w Średniowieczu miast wygląd, z podłużnym rynkiem i położonym przy jednej z dochodzących do niego uliczek kościołem parafialnym. Aż do połowy XIX wieku Mysłowice były miejscowością z praktycznie jedynym murowanym budynkiem, jakim był farny Kościół Mariacki. Mysłowice utraciły w 1808 roku status miasta (odzyskały go w 1857 roku), ale na przełomie XIX i XX wieku, kiedy nastąpił niesłychany rozkwit Mysłowic (do rozwoju miasta przyczyniła się kolej żelazna, górnictwo i hutnictwo), w krótkim okresie przerodziły się one z miejscowości na pół wiejskiej w wielkomiejski ośrodek o znaczeniu regionalnym. Z tego właśnie czasu można znaleźć w mieście mnóstwo zabytków wysokiej klasy. W samym tylko Starym Mieście są to: Willa Kuderów, budynki poczty i Magistratu oraz kamienice przy ul. Krakowskiej, Grunwaldzkiej, Placu Mieroszewskich i wiele innych.

Styl – secesja

Budynek usytuowany przy ul. Grunwaldzkiej 9 znajduje się w obrębie staromiejskiego układu urbanistycznego miasta Mysłowice, wpisanego do rejestru zabytków dawnego województwa katowickiego pod numerem A/1183/72 na mocy decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach z dnia 05.05.1972 roku.

Budynek został wybudowany ok. 1890 roku. Secesyjne cechy tego budynku nie przejawiają się w nowych zasadach kształtowania bryły, tylko w dekoracjach i falistym kształcie szczytu, typowych dla tego nurtu w sztuce.
Autor nieznany.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrza, wyposażenie, instalacje)

Sytuacja – Nieruchomość położona jest przy ul. Grunwaldzkiej, w centrum miasta, niedaleko zbiegu z ulicą Krakowską. Ulica Grunwaldzka, która jest obecnie deptakiem, łączy prostokątny Rynek (w środku Rynku wznosił się kiedyś ratusz) z placem Wolności. Ulica Grunwaldzka ma zwartą zabudowę szeregową. W pobliżu położone jest Miejskie Centrum Kultury (dawny hotel Polonia) - przy ul. Grunwaldzkiej 7. Ulica Grunwaldzka akcentuje ważność dróg sytuowanych w kierunku północno-zachodnim oraz południowym, ponieważ przebiega równolegle do biegu Czarnej Przemszy.

Prostokątna działka o numerze 1009/11 ma kształt zbliżony do kwadratu i powierzchnię 751 m². Połowę nieruchomości (od strony ulicy Grunwaldzkiej) zajmuje budynek mieszkalno-usługowy, pozostała część jest niezabudowana, porośnięta trawnikiem i krzewami.

Materiał, konstrukcja, technika – Podpiwniczony, wykonany w technologii tradycyjnej. Ławy fundamentowe i ściany piwnic murowane z kamienia i cegły pełnej, mury z cegły pełnej, otynkowane, tynki nakrapiane, malowane. Detal architektoniczny (opaski okienne, płaskorzeźba) wykonane ze sztucznego kamienia, tynkowane. Część usługowa parteru obłożona płytkami gresowymi. Elewacja tylna pokryta płytami azbestowo-cementowymi. We wnętrzach tynki wapienne i cementowo-wapienne.

Izolacje pionowe i poziome – brak.

Sklepienia, stropy – nad piwnicami ceglane sklepienia odcinkowe, oparte na ścianach i łukach, nad pozostałymi kondygnacjami ceglane sklepienia odcinkowe, oparte na ścianach i belkach stalowych, stropy gęstożebrowe i drewniane.

Więźba dachowa – konstrukcja dachu drewniana, płatiwo – krokwiowa.

Pokrycie dachu – dachówka ceramiczna.

Obróbki blacharskie, rury spustowe i rynny – z blachy ocynkowanej.

Podłogi, posadzki – na parterze w sklepach i barze lastriko lub płytki, na korytarzu drewniane deskowe, na wyższych kondygnacjach drewniane, deskowe lub pokryte PCV.

Schody – wewnętrzne - drewniane. Biegi proste i zabiegowe na belkach policzkowych, stopnice i podstopnie drewniane, balustrada drewniana, tralkowa.

Okna – drewniane, skrzynkowe, częściowo wymienione na PCV z szybą zespoloną, w części usługowej witryny. W elewacji tylnej okna drewniane, prostokątne.

Drzwi – w elewacji frontowej i tylnej drewniane, dwuskrzydłowe. Wewnętrzna stolarka drewniana, częściowo zachowana oryginalna.

Rzut - budynek wybudowany na planie wydłużonego prostokąta

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numery i miejsce przechowywania)

- Karta obiektu przechowywana w Miejskim Zarządzie Gospodarki Komunalnej w Mysłowicach przy ul. Partyzantów 21,

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst: mgr Magdalena Lachowska, mgr inż. arch. Robert Filipek, grudzień 2007 rok
plany, rysunki: mgr Magdalena Lachowska, mgr inż. arch. Robert Filipek, grudzień 2007 rok
zdjęcia, fotografie: mgr Magdalena Lachowska, mgr inż. arch. Robert Filipek, grudzień 2007 rok
miejsca przechowywania negatywów: archiwum autorów

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISU PRAWA AUTORSKIEGO.

22. Bibliografia

- Alfred Sulik, Historia Mysłowic do 1922 roku, Mysłowice 2000 r. Wydawnictwo MCK „Przełanie”
Jan Kudera, Historia parafii w Mysłowicach, Mysłowice 1934 r.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Fotografie i dawne pocztówki pochodzą ze zbiorów Muzeum Miasta Mysłowic

27. Załączniki

8 wkładek

1. <i>Miejscowość</i> MYSŁOWICE ul. Grunwaldzka 9	2. <i>Obiekt</i> BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	3. <i>Zawartość wkładki</i> c.d. opisu
--	--	--

Bryła – gabaryt wyrównany, obiekt usytuowany kalenicowo w zabudowie zwartej, bocznymi elewacjami przylegający do sąsiednich budynków. Fasada cofnięta w stosunku do budynku położonego przy ul. Grunwaldzkiej 7 i wysunięta względem obiektu przy ul. Grunwaldzkiej 11a. Obiekt trójkondygnacyjny, z użytkowanym poddaszem, o rozczłonkowanej na trzy części fasadzie. Bryła czytelna, w kształcie zbliżonym do prostopadłościanu, z owalnym, secesyjnym szczytem w części środkowej. Dach dwuspadowy, komin ceglany, tynkowany. Fasada dziesięcioosiowa, elewacja od strony podwórza – ośmioosiowa. Obiekt dwutraktowy.

Elewacje – ceglane, otynkowane, bez cokołu, parter fasady w większości wyłożony wtórnie płytkami gresowymi Elewacja od strony podwórza wyłożona wtórnie płytami cementowo-azbestowymi. Boczne ściany przylegają do sąsiednich budynków.

Fasada: trójkondygnacyjna (z użytkowym poddaszem), dziesięcioosiowa. Osie wyznaczają otwory okienne drugiej kondygnacji. Elewacja frontowa (zachodnia) przebudowana i silnie zniszczona. W parterze usytuowane są trzy lokale usługowe (z witrynami) oraz otwór wejściowy (w czwartej osi). W drugiej kondygnacji znajduje się dziesięć otworów okiennych. W centralnej części secesyjny szczyt. Fasada podzielona jest na trzy części:

W pierwszej części na parterze znajduje się otwór wejściowy (w czwartej osi) oraz sklep z galanterią i pasmanterią, z wtórną, owalną witryną, kształtem nawiązującą do secesyjnego szczytu i dekoracji. Pierwotnie ta część budynku miała również charakter usługowy, jednakże witryny były tu prostokątne. Obecna owalna witryna, wykonana z PCV w kolorze brązowym, pochodzi z lat siedemdziesiątych XX wieku. Po środku witryny znajduje się wejście do sklepu; przeszklone drzwi obłożone są po bokach gresem. Nad witryną umiejscowione są dwa napisy: „galanteria” (wykonany w liternictwie stylizowanym na secesyjne) oraz pod nim „pasmantaria” w kolorze liliowym. Obok lokalu handlowego usytuowane jest wejście prowadzące do mieszkań i sklepu wyrabiającego płaszcze i kostiumy (zlokalizowanych na piętrze budynku) oraz do części usługowej znajdującej się na parterze w głębi obiektu. Korytarz prowadzi na przestrzał do wejścia od strony podwórza. Drzwi zewnętrzne prostokątne, drewniane, dwuskrzydłowe, konstrukcji ramowo-płycinowej, w kolorze brązowym, cofnięte w stosunku do lica ściany i poprzedzone dwustopniowymi schodami wyłożonymi wtórnie płytkami. Po bokach oryginalna, szeroka, drewniana ościeżnica, rzeźbiona, pomalowana na blad różowy kolor. Otwór wejściowy obramiony portalem, obecnie silnie zniszczonym. Po bokach znajdują się pozostałości wąskich pilastrów, podtrzymujących woluty, na których osadzony jest prosto zakończony naczółek. Pod wolutami znajdują się przestylistowane motywy dekoracyjne w formie lwich łap, obecnie bardzo zniszczone. Całe nadproże przesłania plansza reklamowa. Po bokach wejścia umiejscowione są małe okienka piwniczne. Nad otworem wejściowym znajduje się motyw dekoracyjny w postaci stylizowanej czterolistnej koniczyny obwiedzionej profilowanym okręgiem. Motyw roślinny i profilowane koło pomalowane są na kolor ciemnobrązowy. Czwartą oś z otworem wejściowym oddziela od pierwszych trzech osi prosty pilaster ciągnący się od poziomu chodnika do dachu, po środku (na wysokości nadproża) podzielony na dwie części gzymsem odcinkowym pomalowanym na ciemnobrązowy kolor. Jest to jedyne element podkreślający podział na pierwszą i drugą kondygnację. Pomiędzy parterem i piętrzem znajduje się dość szeroki pas muru międzyokiennego (obecnie znajdują się tam napisy „galanteria” i „pasmantaria”). W drugiej kondygnacji usytuowane są cztery prostokątne okna, czteropolowe (1/3, 2/3), ze szprosami ułożonymi w kształcie krzyża łacińskiego, z PCV w kolorze białym, wtórne. Pierwsze trzy okna ujęte są w proste opaski okienne, profilowane. Dodatkowe otwory okienne podkreślono poprzez umiejscowienie pod nimi odcinkowego gzymsu na wysokości parapetów. Elementem szczególnie zaznaczonym jest strefa wejściowa. Świadczy o tym sposób potraktowania znajdującego się nad drzwiami zewnętrznymi okna. Prostokątne okno otoczone jest analogiczną, prostą opaską, którą ujmują po bokach identycznie profilowane (choć węższe) opaski (obecnie jedna z nich jest niepełna, na skutek późniejszego przemurowywania ściany oddzielającej boczną i centralną część fasady). Pod całością znajduje się odcinkowy gzyms profilowany parapetowy. Wszystkie opaski i gzymsiki podokienne pomalowane są na kolor brązowy. Pod okapem znajduje się gzyms koronujący, profilowany, w kolorze ciemnobrązowym. Obróbki blacharskie skorodowane, połączyć dachu lekko wystaje poza krawędź ściany konstrukcyjnej. Elewacja części pierwszej fasady pomalowana na kolor jasnoróżowy, przybrudzona.

W środkowej części, trójosiowej, z secesyjnym szczytem (w szczycie trzy okna), w paterze usytuowany jest bar wyznaczony trzema witrynami. Pierwotnie parter miał charakter mieszkalny, znajdowały się tu trzy otwory okienne, analogiczne do okien drugiej kondygnacji. Wtórne metalowe witryny szerokością odpowiadają trzem otworom okiennym na piętrze. Pomalowane są na kolor brązowy. W pierwszej i drugiej znajdują się wejścia. Parter pomalowany jest na kolor pomarańczowy i oblicowany płytkami gresowymi, łącznie ze schodkami wejściowymi. Obok pierwszej witryny zawieszona jest przeszklona gabłota, pod witryną znajduje się szafka gazowa w kolorze żółtym. Nad barem, w pasie międzyokiennym pomalowanym na kolor pomarańczowy, zamocowana jest reklama, a po jej bokach szyld reklamowy i antena satelitarna. W drugiej kondygnacji usytuowane są trzy okna. Okno środkowe, w kształcie prostokąta leżącego, ma dwanaście kwadratowych kwater. Okna boczne, kwadratowe, są dziewięciopółowe. Stolarka drewniana, w kolorze białym. Okna nie mają opasek, tylko zewnętrzne ławy parapetowe. Na osi okna środkowego, w trzeciej kondygnacji, znajduje się secesyjny szczyt, który de facto jest dość dużą lukarną z trzema oknami. Szczyt ma formę falistą, owalną, jest złożony z dwóch odcinków wypukłych, symetrycznych. Jego krawędź podkreślona jest opaską pomalowaną na ciemnobrązowy odcień. Otwory okienne powtarzają kształt szczytu poprzez zamknięcie łukami odcinkowymi. Okno środkowe ma kształt prostokąta zakończonego łukiem odcinkowym. Jest czteropółowe (1/3, 2/3), wtórne, wykonane z PCV w kolorze białym. Po bokach, oddzielone węgarami, znajdują się dwa okna dwupółowe, zamknięte odcinkowo (ćwiartka koła), symetryczne i stanowiące dla siebie lustrzane odbicie. Wtórne, wykonane z plastiku, w kolorze białym. Pod otworami okiennymi znajduje się parapet. Pod nim usytuowany jest relief, prostokątny (szerokością odpowiadający oknom znajdującym się w szczycie i w drugiej kondygnacji), podzielony na trzy kwatery oddzielone pasami muru o szerokości węgarów kondygnacji trzeciej. W środkowym polu znajduje się przedstawienie ukazujące rusztowanie i fragment muru z kielnią pośrodku, nad którą umiejscowiona jest dekoracja w formie dwóch meandrów wystających z pola płaskorzeźby oraz umieszczonymi po bokach stylizowanymi postaciami kobiecymi w długich sukniach zaznaczonych falującą, secesyjną linią. W bocznych kwaterach, stanowiących swoje lustrzane odbicie, znajdują się płaskorzeźby z winnym gronem i stylizowanym ornamentem rocaille z liści akantu. Relief sugeruje, że właścicielem obiektu był budowniczy. Część centralną budynku wieńczyła attyka, dekorowana pionowymi, zaokrąglonymi wałkami, otoczonymi prostą opaską w brązowym kolorze. Ścianka znajdowała się po obu bokach szczytu i zastąpiła okap dachu. Osie części centralnej obiektu zwieńczone były w formie prostopadłościanu i spłaszczonych ostrosłupów, na których umiejscowiono kule. Obecnie te dekoracje zachowały się szczątkowo, tak samo zresztą jak i attyka. Mur w górnej części budynku ma liczne ubytki, duże połacie są bez tynku, z odsłoniętymi wałkami ceglanymi. Widoczne są również odspojenia tynku i zmurzenie cegieł. Nie przetrwała do dzisiaj pierwotna forma szczytu, gdzie na samej górze również znajdowała się płaskorzeźba wykończona po obu stronach żłobieniami. Attykę ujmowały po bokach sterczyny w formie przypominającej wazy ze spłaszczoną kulą na górze. Elewacja centralnej części budynku oryginalnie miała silnie zaakcentowane podziały pionowe dzięki dekoracji w formie czterech pseudopilastrów. Środkową część obiektu flankowały lizeny ciągnące się przez całą długość pierwszej i drugiej kondygnacji, dwie środkowe znajdowały się pomiędzy oknami piętra. Wszystkie były żłobkowane do wysokości poziomych podziałów okiennych drugiej kondygnacji. U góry na osi lizen znajdował się secesyjny motyw dekoracyjny w formie okręgu i pionowych linii. Pod oknami bocznych części budynku pierwotnie znajdowały się profilowane płyciny prostokątne. Archiwalne zdjęcie ukazuje również, że pierwotnie każda część budynku dysponowała oddzielnym wejściem, a okna miały inne podziały. Obróbki blacharskie i rynny są zniszczone.

W trzeciej części budynku, trójosiowej, na pierwszej kondygnacji znajduje się sklep z odzieżą damską, z witryną i oddzielnym wejściem, wykonanymi z PCV w kolorze brązowym. Parter obłożony jest płytkami gresowymi. W pasie nad witryną znajduje się napis z nazwą sklepu. Szeroki pas muru oddziela kondygnacje od siebie. W drugiej kondygnacji umieszczone są trzy otwory okienne. Okna są drewniane, prostokątne, sześciopółowe (1/3, 1/3, 1/3), o identycznych kwaterach w formie stojącego prostokąta, w kolorze białym. Obramione są prostymi, profilowanymi opaskami w kolorze brązowym. Pod nimi znajduje się gzyms odcinkowy, profilowany, brązowy. Nad oknami znajduje się kolejny gzyms odcinkowy, na wysokości okapu dachu, oddzielający piętro od prostej attyki. Attyka podzielona jest na dwie części uskokiem zaznaczonym gzymsem, wieńczy ją profilowany gzyms. Pierwotnie była zdobiona prostokątnymi płycinami.

Elewacje boczne: w większości niewidoczne, ponieważ obiekt znajduje się w zabudowie zwartej. Kawalek ściany od strony domu zlokalizowanego przy ul. Grunwaldzkiej 11a jest otynkowany, przesłonięty obecnie banerem reklamowym.

Elewacja tylna: wschodnia, dwukondygnacyjowa, kondygnacja górna występująca w połowie wysokości. Ośmioosiowa, osie wyznaczają otwory okienne i otwór drzwiowy. Część pierwsza i środkowa wtórnie pokryta płytami azbestowo-cementowymi na drewnianej konstrukcji, w kolorze żółtym. Trzecia część otynkowana, pomalowana w pierwszej kondygnacji na kolor żółty, w drugiej na różowy. Otwór wejściowy znajduje się w czwartej osi, sytuowany jest na przestrzał w stosunku do głównego wejścia od strony ulicy Grunwaldzkiej. Drzwi zewnętrzne prostokątne, drewniane, dwuskrzydłowe, konstrukcji ramowo-płycinowej, w kolorze brązowym, z przeszklonym naświetlem. W parterze części pierwszej nie ma okien, w środkowej usytuowany jest jeden otwór okienny w piątej osi, w ostatniej na parterze znajduje się witryna prostokątna i oddzielny otwór drzwiowy prowadzący do lokalu usługowego, przesłonięte metalowymi kratami. W drugiej kondygnacji jest osiem prostokątnych okien drewnianych, w większości ze szprotami w formie krzyża łacińskiego, w kolorze białym. Okna siódmej i ósmej osi zamknięte są odcinkowo.

2. <i>Miejscowość</i> MYSŁOWICE ul. Grunwaldzka 9	3. <i>Obiekt</i> BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	4. <i>Zawartość wkładki</i> c.d. opisu
--	--	--

Wnętrze – dwutraktowe, dziesięcioosiowe, z przebudowanym parterem na potrzeby lokali usługowych. Wejście główne od strony ulicy Grunwaldzkiej i od strony podwórza. Korytarz wyłożony deskami, sklepienia odcinkowe. Na prawo od wejścia głównego schody prowadzące do wewnętrznej klatki schodowej. Biegi proste i zabiegowe na belkach policzkowych, balustrada drewniana, rzeźbiona. Ściany tynkowane, ceglane sklepienia odcinkowe, oparte na ścianach i belkach stalowych, stropy gęstożebrowe i drewniane, podłogi drewniane z desek. Poszczególne pomieszczenia dostępne bezpośrednio z korytarza. Poddasze nieużytkowane.

Wyposażenie – zachowana częściowo wewnętrzna stolarka drzwiowa, piece i kuchnie węglowe.

Instalacje – elektryczna, gazowa, wodno – kanalizacyjna.

Opis fotografii:

1. Widok szczytu w części środkowej budynku2. Ujęcie ogólne budynku3. Zbliżenie części wschodniej - witryna z lat 70 tych XX w.4. Widok na część zachodnią5. Zbliżenie secesyjnego szczytu6. Witryna w części zachodniej7. Stolarka okienna wraz z płyciną w szczycie budynku8. Stolarka okienna nad wejściem głównym9. Fragment attyki – strona wschodnia10. Fragment attyki – strona zachodnia11. Wejście główne12. Fragment więźby dachowej	13. Zachowana stolarka wewnętrzna14. Zachowana stolarka wewnętrzna15. Schody na poddasze - fragment16. Schody na poddasze – widok z górnego spocznika17. Elewacja północno-wschodnia (okładzina z płyt eternitowych)18. Fragment elewacji północno-wschodniej19. Drewniane tralki balustrad na poziomie poddasza20. Drewniane tralki balustrad na poziomie piętra21. Fotografia archiwalna początek XX w22. Fotografia archiwalna ok. 1920 r.23. Widok na dalszą część pierzei ul. Grunwaldzkiej lata 30-te XXw.24. Powódź w czerwcu 1939 r., widok ul. Grunwaldzkiej.

3. Miejscowość

MYSŁOWICE

ul. Grunwaldzka 9

4. Obiekt

BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY

5. Zawartość wkladki

Fotografie

1.

2.

3.

4.

3. Miejscowość

MYSŁOWICE

ul. Grunwaldzka 9

4. Obiekt

BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY

5. Zawartość wkładki

Fotografie

5.

6.

7.

8.

3. *Miejscowość*

MYSŁOWICE

ul. Grunwaldzka 9

4. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY

5. *Zawartość wkładki*

Fotografie

5.

6.

11.

12.

3. Miejscowość

MYSŁOWICE
ul. Grunwaldzka 9

4. Obiekt

BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY

5. Zawartość wkładki

Fotografie

13.

14.

15.

16.

3. *Miejscowość*

MYSŁOWICE
ul. Grunwaldzka 9

4. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY

5. *Zawartość wkładki*

Fotografie

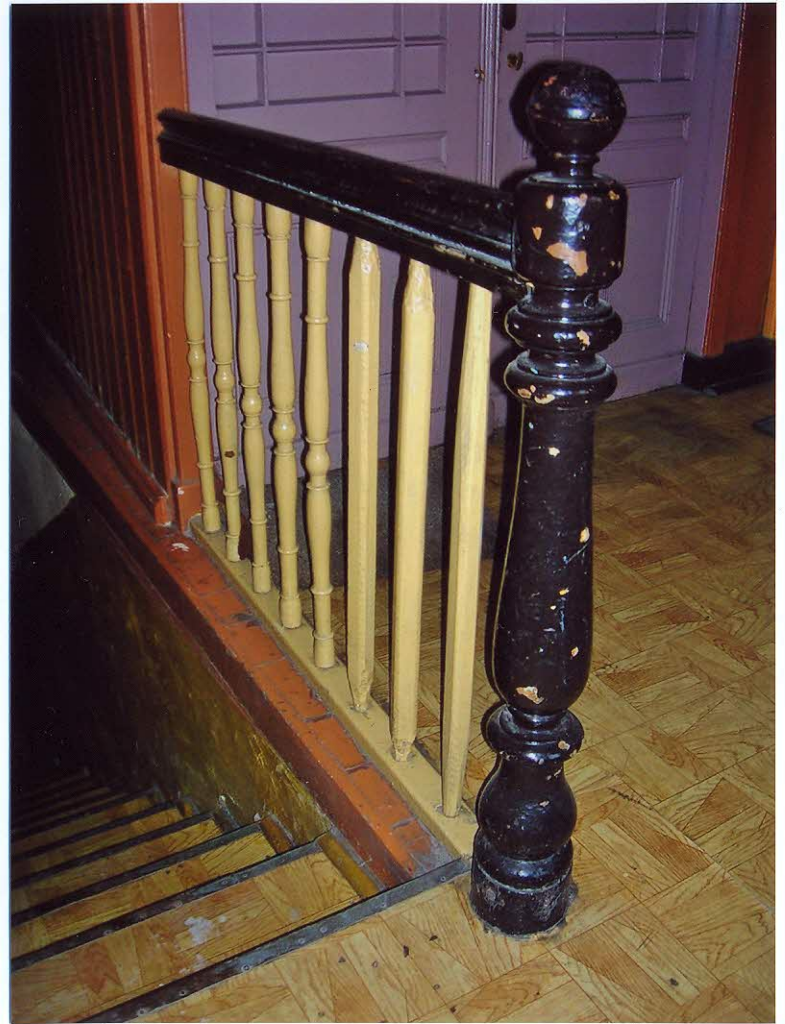
17.

18.

13.

20.

3. *Miejscowość*

MYSŁOWICE
ul. Grunwaldzka 9

4. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY

5. *Zawartość wkładki*

Fotografie

21.

22.

23.

Mysłowice - powódź w sierpniu 1939 r.

24.